

ILUSTROVANI TEDNIK

Izhaja vsako soboto. — Mesečno stane 4^o dinarje. — Uredništvo in uprava v Mostah pri Ljubljani
Tovarniška ulica šte. 11. — Rokopisov ne vračamo.

Leto I.

V Ljubljani, dne 13. aprila 1935.

Št. 16.

Aleluja ...

Preko planjav veje veter in prinaša s seboj neko tajinstvenost... Morda človek tega nikoli ne občuti tako, kakor prav o veliki noči, ko pričjenja vsa narava kliti in se prebujati v novo življenje.

Že od nekdaj je velika noč simbol vstajenja in prerojenja. Leto za letom se ponavlja, vedno je ista, ali vendar nam je vsako leto tako nova.

Nikogar ni, ki bi ne čutil ob tem prazniku neko sproščenost in neko notranje veselje.

Kako tajinstveno je tisto zvonjenje, ki oznanja prerojenje vsega, kar je živega. Kako se nam širijo prsa, ko zadihajo pomladni zrak.

V dnevih veselja bomo pozabili za trenutek moreče vsakdanje skrbi. Za par ur bomo zaživel življenje večne pomladi in večnega vstajenja.

Prav je tako. Dovolj je črnoglednosti vse leto, a v tem prazniku pomladi hočemo veselja, kakor sta vesela pomlad in vstajenje.

Vsi se združimo v tem veselju in zaželimo si: Vesela aleluja!

Velikonočna bajka

V neki daljni deželi je živel kralj, ki je bil dober in pravičen.

Njegovi podaniki pa so bili revni in imeli s slamo krite bajte.

Pa je zavelo preko polj in v deželo je prihajala pomlad. Preko polj je zabrnelo in zabučalo kakor orglje. Zvonovi so oznanjali veliki praznik Kristusovega vstajenja.

Zganil se je kralj in poklical svojega komornika.

»Kaj se je zgodilo? Čemu to zvonjenje?«

Globoko se je priklonil komornik in dejal:



»Veliki kralj! Vse dežele praznujejo vstajenje Krista, le tvoji podaniki ne čutijo veselja ob tem prazniku. Ne morejo iti k procesiji, ker nimajo kaj obleči.«

Sklonil je kralj glavo in se zamislil. Dolgo je premišljeval, končno pa je ukazal:

»Vsi moji podaniki naj se zberó pred gradom!«

Razkropili so se glasniki na vse strani in oznanili ljudstvu kraljevo zapoved.

In pričelo se je zbirati ljudstvo. Vse črno je bilo ljudi pred kraljevim gradom.

Tedaj je kralj ukazal odpreti njegove zakladnice in razdeliti med ljudstvo vse zlato, ki se je nahajalo v njih.

Zadovoljni so se vračali ljudje z zlatom na svoje domove.

* * *

Napočil je dan vstajenja. Veselo so peli zvonovi pesem prerojenja in novega življenja.

Preko polja se je vila dolga procesija. Radostni so bili obrazi ljudi in njih obleke nove in praznične.

Dolga je bila vrsta ljudi, ki so šli za procesijo, tako dolga, da ji ni bilo videti konca.

Kralj je stal pri oknu svojega gradu ter gledal procesijo. Razveselil se je ob pogledu na svoje ljudstvo, ki je bilo zadovoljno in veselo. Solza veselja mu je igrala v očeh...

Procesija se je vila pod kraljevim oknom in ljudstvo je klicalo svojemu kralju:

»Hvala ti, kralj in dobrotnik naš!«

Vedno glasnejši so postajali klici zahvalnosti, ki so se dvigali iz vrste ljudi gori h kraljevemu oknu.

Preko polja pa je nenehoma pelo zvonjenje:

Krist je vstal! Aleluja!

Mary so ugrabili...

Izvirni roman. — Pisatelj: Hinko K. R.

Rosenfisch je sedel v svoji sobi. Pred njim je sedel policijski inspektor Webster.

»Torej nimate nobenih sledi?« je vprašal Rosenfisch.

»Prav nič!« je mirno priznal inšpektor, ter si našel cigaro. »Niti onega tajinstvenega moža, ki je bil tedaj na letališču, nismo mogli izslediti.«

Rosenfisch je zakašljal ter požrl pikro opazko, ki jo je imel baš na jeziku.

»In sedaj?«

Webster je skomignil z rameni.

»Zadeva bo zaenkrat počivala. Morda nastopijo kakí novi momenti, ki bodo vsaj nekoliko razsvetlili to misterijozno zadevo.«

Ta trenutek je zapel telefon.

Rosenfisch je snel slušalo.

»Kako? — — — Na policijo? Takoj pridem!« Obesil je slušalo. Nato se je okrenil k Websteru: »Na policijo me kličejo! Takoj moram tja! Greste z menoj?«

Inšpektor je prikimal, toda je molčal. Ko sta sedela v avtu, ki ju je peljal na policijsko ravnateljstvo, je dejal nekoliko sarkastično inšpektor:

»Ne smete si mnogo obetati od tega poziva. Morda so prijeli kakega lopova, o katerem ne vedo nobenih podatkov. — — — Zadnje čase pač skuša policija naprtiti vsakemu prijetemu potepuhu soudeležbo na ugrabitvi vaše hčere.«

Ta hip je avto obstal pred policijskim poslopjem in zato Rosenfisch ni utegnil odgovoriti:

Ko sta vstopila v sobo policijskega komisarja, je Rosenfisch začuden obstal. Zagledal je bil Jacka in Petra, katerega pa ni poznal.

»Saj to je tisti mož« je dejal Rosenfisch ter pokazal na Jacka.

Uradnik, ki je vodil zasliševanje, se je zmagošlavno obrnil k Jacku in Petru, ki sta molče sedela pred njim. »Torej kaj pravite k temu?«

Jack je skomignil z rameni. »Nič! Kaj je to kaj tako čudnega, ako me gospod Rosenfisch pozna?«

Kriminalni uradnik se je nasmehnil. »O, nič čudnega ni to, res, prav nič čudnega.« Nato je povabil Rosenfischu in Websteru naj sedeta.

»Torej povejte svojo zgodbo« je nadaljeval kriminalni uradnik. »Gospoda Rosenfischu bo gotovo zanimalo, kaj veste o njegovi gospodični hčerki.«

»Pojdite k židu Mozesu Kohnu« je odgovoril Jack, »preiščite njegovo vilo in prepričan sem, da boste našli tam gospodično Rosenfisch.«

Kriminalni uradnik se je okrenil k Websteru. »Prosim gospod komisar, oskrbite vi to preiskavo.«

Nič kaj rad se ni Webster odzval, toda kljub temu je odšel.

»Potem počakajmo izida preiskave« je dejal kriminalni uradnik.

* * *

Webster se je v spremstvu dveh stražnikov takoj podal v židovo vilo.

Odprl je sam Mozes Kohn.

»S čim smem postreči, gospoda?« je nedolžno vprašal ter odvedel inšpektorja v salon.

»Preiskali bomo vašo vilo, Kohn« je dejal Webster.

»Preiskali boste vilo?« se je začudil Kohn. »Kaj pa sem zagrešil? Davke plačujem v redu, s tihotapstvom se ne pečam...«

»Nič o tem« ga je prekinil inšpektor, »gre za čisto nekaj drugega.« Pomignil je enemu izmed stražnikov. »Ostanite pri gospodu Kohnu!«

Sam pa se je podal z drugim stražnikom na preiskavo. V sobah seveda ni našel ničesar sumljivega, onega tajnega vhoda v klet pa ni opazil.

»Tedaj pojdeva še v klet« je dejal Webster. Šel je v pritličje, odkoder so vodile temne stopnice v klet. V kleti se je nahajala razna stara šara in tako inšpektor tudi tukaj ni našel nič sumljivega.

Vrnil se je zopet v salon.

»Preiskava je končana« je dejal Kohnu in nato sestavil zapisnik.

* * *

Tajna vrata, ki so vodila iz Mozesove spalnice v klet, kjer je imel zaprto Mary, niso bila v nobeni zvezi z ostalo hišo. Soba v kleti, v kateri se je nahajala Mary, je bila zgrajena tako, da se je moglo priti do nje le po stopnicah, ki so vodila iz Kohnove spalnice.

V času, ko je žid pričakoval policijo, ker o tem je bil prepričan, da pride po aretaciji Jacka, je imel židov črnc na log čuvati Mary, da bi morda med preiskavo ne pričela klicati na pomoč.

Mary seveda ni slutila, zakaj jo črnc danes straži. Ležala je na otomani, prestrašena...

Bala se je črnca, ker je že večkrat čitala, da imajo črneči prav posebno strast do belih žensk.

Kaj naj stori, ako bi jo sedaj naenkrat napadel. Kako naj se ga obrani?

Toda črnc je ostal popolnoma miren, le njegov pogled je bil ves čas zaprt na Mary.

Precej dolgo je trajalo, da se je končno pojavil žid ter odvedel črnca s seboj.

* * *

Webster se je takoj vrnil na policijo ter podal svoje poročilo o preiskavi v židovi vili.

»Torej kaj pravite na to?« je vprašal uradnik Jacka.

»Da se Mary nahaja v židovi vili!« je odvrnil kratko Jack.

»Mary? Kaj poznate to damo tako dobro?«

Jack je prikimal. »Zelo dobro. Često sem govoril z njo.«

Tudi Rosenfisch je postal pozoren. »Mojo hčerko poznate osebno? — Kdo pa ste pravzaprav?«

Jack se je nasmehnil.

»Kdo sem? To menda sedaj ni toliko važno... Zaenkrat osumljenec, ki ga policija dolži poskušenege vloma. Toda s takimi posli se nisem še nikoli pečal« je dodal ironično.

»Kaj pa ste potem iskali v židovi vili?« je vprašal Webster.

»Gospodično Mary!«

Rosenfisch je skočil po konci. »Priatelj« je dejal Jacku, »že v drugo sva se srečala in vedno ste tako tajinstveni. Vi ste hoteli rešiti mojo hčerko? Vi veste, da se nahaja v vili Mozesove Kohna? ... Ko bi vedel?«

(Se nadaljuje.)

Vesele velikonočne praznike

želita
vsem naročnikom, bralcem,
sodelavcem in prodajalcem

Uredništvo in uprava

MILIJONARKINE MUHE

Roman mlade Američanke. — Spisal: Jor

Jimmy se ni prav nič oziral na njegovo razburjenje. Brez misli je nadaljeval: »Strah pred škandalom... in kaj še, mister Aslash? Vi ste ujetnik. Ne smete iti na ulico, da ne padete v roko kakemu prosilecu ali reporterju. Mogoče vas celo ugrabijo, da dobijo bogato odkupnino!- Ujetnik ste tukaj in povsod kamor pridete. Ujetnik ste svojega bogastva.« Jackie je pritrdil v mislih. Kar pravi ta mož, je res. Vsako besedo je mogel podpisati... Toda kaj hoče? Ali je bil agent, ki tajno prodaja alkohol... reporter... ali morda res ropar? Čemu rabi milijon dolarjev?

»Ne razbijajte si glave« je pogodil Jimmy njegove misli. »Tako boste vse izvedeli. Dejal sem vam, da ste ujetnik, ujetnik svojega bogastva, ki se boji škandala... ki vedno grozi. Toda vi tudi nimate nobenega mnenja. Ne smete ga imeti. Tega smejo imeti samo politiki v Washingtonu, ki nosijo očala iz Aslash-stekla. Vsak drug Američan mora molčati in biti vladi hvaležen, da sme plačevati davke. Da so ti davki odvisni od dohodkov, to vam je znano. Nič ne rečem proti temu... in ni mi do tega, da bi držal moralne pridige in govoril o korupciji v naši ljubi domovini. Hočem vas prepričati o svoji kupčiji. Škandal, ujetništvo in korupcija so tri stvari, ki nam bivanje v naši ljubi Ameriki često zagrenijo. Toda tudi drugje ni nič boljše. Vi, mister Aslash, Rockefeller in Vanderbildt, Morgan in Astor, vi vsi hrepenite po ko-

ščku zemlje, kjer bi mogli biti ljudje, kjer ni onih treh stvari, ki vam zastrupljajo življenje: škandal, ujetništvo in korupcija. Kjer bi ne bili milijarder mister Jackie S. Aslash, ampak enostavno mister Aslash iz New Yorka. Ali je tako?«

Jackie je samo prikimal. Pozorno je opazoval Jimmyja, ki se je igral s samokresom.

»Košček zemlje, kjer bi lahko delali, kar vas je volja... ne da bi kakšen reporter takoj vtaknil svoj nos vmes. Ali bi se našlo kaj takega, Mr. Aslash?«

»Ne« je dejal kratko Jackie.

Francozinja



Margareta Youngova, ki so jo proglasili za najbolj duhovito.

Jimmy je stresel z glavo. »In vendar bi se našlo. Romantičen košček sveta... še negotov, nezazidan... otok... dva ali trije otoki... Francoska vlada jih prodaja...«

Počasi je pričel Jackie razumevati kaj hoče mož. To je bilo nezaslišano... bajno... Jackie ni našel pravega izraza za to idejo. Jimmy je segel v svoj žep ter si našel cigareto. Počasi je pričel naštevati prednosti otokov... in

Ponovno Vas vljudno opozarjamo na naš novo otvoren oddelek za cenejše **Tivar obleke v Ljubljani, Prešernova ulica 54** nasproti glavne pošte, z vhodom skozi vežo na dvorišče.

Moške obleke iz dobrega blaga (štifa) Din	190•	240•	290•
Otroške obleke iz dobrega blaga . . .	45•	60•	70•
Moške hlače, pumparce , zelo dobro blago	70•	90•	110•
Damski plašči dobro blago, lep modern kroj	od Din 170•	naprej	
Moški Hubertusi garantirano nepremočljivi	290•	in 320•	
Ženski Hubertusi garantirano nepremočljivi	260•	in 320•	
Otroški Hubertusi garantirano nepremočljivi	160•		

Naši Hubertus plašči so edini, ki so izdelani po jugosl. patentu štev. 7644/31 iz impregniranega hubertussukna in so vsled tega garantirano nepremočljivi. Za vsak komad zahtevajte pismeno jamstvo v naših prodajalnah

TIVAR OBLEKE

čez eno uro je Jackie vedel vse o Teddyjevi ideji.

»Vaše ime ostane tajno« je pripomnil Jimmy, da bi razpršil zadnje dvome... »Jaz vzamem vse na sebe... Vi daste denar...!«

»In ako ga ne dam?« Jackieju kot sijajnemu trgovcu je naenkrat padlo na um, da bi sam napravil to kupčijo. Kar more ta mladi človek, mora Jackie S. Aslash že dolgo. Toda Jimmy ni pristal na to.

»Napravil sem že pogodbo« je dejal ter vzel samokres v drugo roko. »Vi se samo podpišete... tukaj prosim, v levem kotu spodaj.«

Drugega ni preostajalo Jackieju. Vzel je polnilno pero ter se podpisal. Nato je vzel čekovno knjižico ter izpolnil formular. Nato je izročil oboje Jimmyju.

»Hvala lepa, Mr. Aslash« je dejal vljudno. »Upam, da ste toliko pametni, da čeka ne boste preklicali. Vaše ime je podpisano na pogodbi.«

Jackie je prikimal in Jimmy je položil samokres v naslonjač. Nato je zravnal papirje. »In sedaj Mr. Aslash« je dejal prijazno »pride netrgovski del najinega razgovora.«

»Netrgovski?« Jackie je presenečeno pogledal moža. Saj ima vendar denar... kaj hoče še?

»Netrgovsko... ali družinsko, kakor hočete Mr. Aslash.« Jimmy je vtaknil roki v žep in je stal tik ob postelji. »Vas zanima moje ime?« in ker Jackie ni dal nobenega odgovora, je skomignil z rameni in nadaljeval: »Pišem se Jimmy M. Mills!«

Ako bi se naenkrat podrla hiša, bi Aslash ne mogel biti bolj presenečen. »Vi... vi...« je kričal ter se vzravnal v postelji. Jeza in sramota sta se zrcalili na njegovem obrazu.

Jimmy je zmajal z glavo. Očetovsko. »Razumem vaše razburjenje...«

»Vi...« je kričal Jackie rdeč od jeze, »vi se drznete stopiti v mojo hišo... vi mi govorite o škandalu... in ste sami izzvali največjega, kar jih je kdaj doživel New York... vi lopovi!« Brezmočno se je zvrnil med blazine.

Jimmy je ostal popolnoma miren. »Tega ne smete reči, mister Aslash« je pripomnil tiho. »Ako se tukaj govori

o lopovih, potem... vi veste, kaj mislim. Veste, kaj ste storili? Ali veste kam ste pripeljali svojega otroka? Saj ona nima več srca! Za vas in Daissy so ljudje stroji in denar je bog... To je moje maščevanje, gospod Aslash... čeprav ni moja navada, da bi se maščeval. Reven sem, toda tega nisem kriv jaz. Ne more biti vsak milijarder. In zato ni treba ravnati z menoj, kot z lakajem. In da jo oče pri tem še podpira. To je, kar sem vam moral in hotel povedati.« Šel je parkrat po sobi.

»Zgradil bom otok miru, Mr. Aslash, toda za vas tam ne bo prostora. Daissy...« je nadaljeval tiho »za Daissy, da. Ako me resnično ljubi. In ako bova prebolela, kar je bilo med nama...! Težko je... tako rano more zaceliti samo čas. In rečem vam še enkrat,

Daissy ni površna... okrevala bo... in se morda vrnila k meni.«

»Nikoli... nikoli...!« je zaklical Jackie ter zaril prste v blazine.

»Tega ne morete prepričati, Mr. Aslash« je odgovoril Jimmy mirno. »Ljubezni je čudna stvar. To je tajen sporazum med žensko in možem, sporazum brez besed. To je tajinstven fluid, ki je zgovornejši od leksikona. Ta sporazum je privilegij ljubezni. Tukaj gre za to... in še za nekaj drugega... Razumete, Mr. Aslash? Da ne morem biti suženj? Da mora na ta način umreti ljubezni? Tega vi ne morete razumeti, ker to je nekaj, kar se ne da kupiti s čekom. Toda morda vam bo to nekoč jasno... ako se boste morali bati, da izgubite Daissy.«

(Se nadaljuje.)

Krvavi Maroko

Doživljaji Slovenca, ki je bil Abd-El-Krimov šejk

V tej borbi so Rifanci ujeli 1.900 vojakov, največ častnikov, med katerimi se je nahajal tudi komandant, general Novaro.

Bojni plen, ki so ga napravili Arabci, je njih same iznenadil. 45 topov, 72 mitraljeskih strojnic, 17.000 pušk in 8.000 zabojev municije.

Sedemintrideset tisoč Evropejcev je bilo v teh borbah masakriranih in te bitke so zabeležene v analih španjolskega vojnega ministrstva kot največji poraz pri osvobojenju kolonij.

XXI.

POLITIČNA KAMPANJA KASTILIE IN CATALUNE. — ORGANIZIRANJE ŠPANJOLSKE LEGIJE.

Poraz španjolskih čet in ogromna izguba ljudi, je strahovito delovala na španjolski narod. Posebno na Katalonce, ki so se uprli nadaljnjemu pošiljanju njih sinov v boj proti Beduinom. Nastala je ogorčena politična kampanja med Castille in Catalune.

V parlamentu so se vodile obupne borbe. Barcelona se je borila za neodvisnost in odcepitev od Madrida. Ka-

talonski narodni poslanec republikanske stranke Azagua je v svojem znanem govoru dne 10. aprila 1920. med drugim dejal:

»Mavretanija pripada Mavretancem. Sinov Katalonije ne bomo pošiljali v afriško klavnico. Ako je komu do Maroka, naj ga izvolijo osvojiti gospodje iz Madrida...«

Parlament je bil razcepljen v dva tabora, v republikansko (Katalonija) in nacijskolistično stranko (Castillie). Obe stranki sta bili nekako enako močni.

Nacijonalisti, ki so imeli na osvojevanje Maroka velik interes, so se obupno borili za osvobojenje Mavretanije.

Bivši major in narodni poslanec Milan Astroy je stavil v parlamentu predlog, da bi se osnoval prostovoljni korpus po vzorcu francoske legije.

Ta predlog je kralj Alfonz XIII. sprejel.

Milan Astroy je odšel v Cubi, odkoder se je vrnil s 5.000 dobrovoljci. Tem se je v Španiji priključilo nešteto sentimentalnih in avantur željnih elementov, ki so jih nato odposlali v Algesiras, kjer so ustanovili »El terico de

estrangeros«. Formirali so 8 bander z skupnim številom 16.000 legijonarjev, katerih poveljnik je postal Milan Astroy.

Po kratkih vajah so čete vkrcali na vojne ladje »Velasco«, »Alsedo«, »Blasco Ibanez«, »La Pac« in »Lalanda« ter jih prepeljali na afriško ozemlje.

Vsled strahovitega bombardiranja vojne mornarice so bili Beduini prisiljeni zapustiti obalo ter se umakniti v notranjost. Legijonarje so izkrcali na obali Nadora ter podili Arabce proti jugu, ki so se koncentrirali v krških predelih Tifarnina. Tu so pričakali svoje sovražnike in jim zadali strahovite izgube.

Legijonarji niso klonili. Padle so nadomestili z novimi in ped za pedjo so zopet osvajali del Maroka.

Arabci so se umaknili v gore ter obdržali v svoji posesti le Zoco El Arbas in Aluksemas, med tem ko so Melilo, Tetuan, Hauen, Benites in Larache ponovno zavzeli Španjolci.

Taka je bila situacija Maroka, ko sem v začetku 1922. leta prišel k Rifkabilom ter bil sprejet na dvoru Kaida El Arbasa.

* * *

Sonce se je pričelo izgubljati, ko je stari šejk končal svoje pripovedovanje.

Vstal je ter dejal:

»Tujec, ti si prvi in edini sin bele rase, kateremu sem povedal to povest. V tvojih očeh čitam, da boš postal naš prijatelj in nam boš pomagal, za kar te bomo kraljevsko nagradili.«

V resnici nisem vedel, kakšno uslugo naj napravim tem večnim borcem. Vendar sem se zahvalil staremu Kaidu ter ga obenem prosil, da bi me spremil do mesta, kjer so me iznenadili in kjer sem pustil svoje orožje ter mazge.

Pri izhodu iz dvora je namignil nekemu Arabcu naj nama sledi in odšli smo po stezi proti hribčku, kjer so se pasle mazge.

Vse je bilo še na svojem mestu, očitno se nihče ni drznil dotakniti mojih stvari, ko so Arabci videli, da se nahajam pod mogočno zaščito gospodarja, katerega ukazi so jim bili sveti.

Sklonil sem se ter pobral orožje. Iznenaden je Kaid ogledoval karabinke in bombe. Vzel sem karabinko ter mu jo ponudil. Na licu je zaigral radosten in tajinstven smehljaj.

Dvignil je karabinko proti nebu ter izgovoril nekoliko svetih besed, to sem mogel razbrati iz njegovih poslednjih besed:

»Alah il Alah Sidi Mohamed!«

Vrgel sem puške čez ramo, a bombe sem zataknil za opasač. Nato smo se

vrnili na dvor. Mazge je vzel evnuh.

Na dvoru me je veliki Kaid spremil v sobo, ki mi jo je določil. Pričelo se je mračiti in zato mi je Kaid voščil lahko noč. Nato je odšel po dolgem hodniku...

(Se nadaljuje.)

Kar Vas zanima - Iz vsega sveta

PRVO LOKOMOTIVO so izdelali v nedavno dovršeni tovarni lokomotiv na Bolgarskem. Poklonili so jo kralju Borisu, ki je, kakor znano, strojni inženjer. Kralj Boris je takoj izvršil poskusno vožnjo s poklonjeno mu lokomotivo.

* * *

SEDEM SVEČENIKOV nemške evangelijske cerkve so odvedli v koncentracijsko taborišče v Dessau. To je prvi slučaj, da so v koncentracijsko taborišče poslali tudi evangeliistične svečeniške.

* * *

UMRLA JE ŽENA zdravnika dr. Ignaca Balatona iz Budimpešte. Pred par dnevi je izpila strup zato, ker ji mož ni dovolil kaditi na neki večerji.

* * *

ZA TAJNEGA PAPEŽEVEGA KOMORNika je bil imenovan te dni kardinal Pacelli. Prišel je na mesto pokojnega kardinala Pietra Gasparija, ki je umrl v jeseni lanskega leta.

* * *

MATI ERNESTA RÖHMA, nekdanjega štabnega šefa Hitlerja, ki so ga 30. junija pr. l. ustrelili v Münchnu, je umrla. Od onega dneva je bolehal in do smrti ni zapustila postelje.

* * *

PY-JI, MANDŽURSKI CESAR je te dni posetil japonskega mikada. To je prvi poset tujega vladarja na japonskem dvoru po 2.600 letih.

* * *

RADI POHUJŠLJIVE VSEBINE je newyorška policija samo v tem mesecu sežgala 25.000 raznih knjig.

* * *

35.700 RADIO POSTAJ je na celem svetu. Od tega odpade največ radiopostaj na ladje in avijone, namreč 28.000. Na suhem se nahaja vsega 7.000 radio-postaj, toda niti od teh niso namenjene vse radio-postaje poslušalcem, ampak večinoma reguliranju prometa. Z godbenim in občeizabavnim programom obstoji vsega 1.448 radio-postaj.

* * *

RADI RAZSTAVE PSOV, ki bo aprila v Frankfurtu, je prišlo do diplomatskega koraka s strani Madžarske. Na tej razstavi je Madžarom prepovedano razstaviti svoje pse in zato je Madžarska diplomatskim potom sedaj zahtevala, da se ukine ta prepoved.

* * *

KRIMINALNA POLICIJA v Clevelandu je vzela v službo te dni dva psihologa, ki imata nalogo, da pri zasliševanju krivcev obveščata preiskovalnega sodnika, dali krivci govori resnico ali ne.

* * *

STAVKA KROJAČEV je izbruhnila na Madžarskem. V Budimpešti je prišlo do velikih spopadov med stavkajočimi krojači in krojači stavkokazi. V Budimpešti stavka 2.100 krojačev.

* * *

Človek, ki se spreminja v opico.

Vsi zdravniki v Kaliforniji se živo zanimajo za res neobičajno bolezen Georgesa Bockleta, slikarja iz Azane (Kalifornija), ki mu je v 49. letu njegove starosti naglo pričela rasti glava, hrbet se mu je pričel upogibati, a roke daljšati. Najbolj čudno pri njegovem slučaju pa je to, da mu je pričel rasti rep tako, da je vedno bolj podoben veliki opici. (P. 8. 4.)

* * *

Kolesa z radio-aparati.

Los Angeles, aprila

Neka ameriška tovarna radio-aparatov je pričela izdelovati aparate nalašč napravljene tako, da se jih more pritrditi na balanco kolesa. Ta novost je postala popularna zlasti v Kaliforniji, kjer ljudje napravljajo dolge izlete s kolesi.

* * *

Za sigurnost na morju.

New York, aprila

Ameriški izumitelj Joseph Dickinson je izumil napravo, s katero se more spustiti v morje deset rešilnih čolnov naenkrat z broda, ki se potaplja. Njegov izum bo, kakor pravijo strokovnjaki, povečal sigurnost na morju in rešil življenje mnogih brodolomcev.

Izbirati resnične prijatelje je težje, nego kupovati novo obleko!

* * *

Ne zahtevaj od svojih soljudi obzirnosti, ako sam nisi obziren do njih!

* * *

Za uspeh je potrebna samo vztrajnost!

Reka, ki požira ljudi



Rumena reka, ki je uničila že nešteto ljudskih življenj.

Margotina pustolovščina.

Spisal: Mi-lju.

Mala Margot je jokala krčevito in neutešeno. V pisalni mizi svojega moža je našla ponovno nekoliko ljubavnih pisem in pozivov na sestanek s podpisom neke Lili. Sedaj je razumela, zakaj se je tako branil spremiti jo v gledališče in jo silil naj gre sama. Bilo ji je strašno pri srcu. Mislila je, da se je spametoval in postal resen, saj ji je že tolikokrat svečano obljubljal, da bo ljubil samo njo, svojo malo Margot. A sedaj? Radi te mrcine odhaja večer za večerom in njo prepušča samo njenim žalostnim mislim. Nekaj bo morala storiti. Toda kaj? Večkrat je čitala v romanih, kako prevarana žena ubije svojega moža in njegovo prijateljico. Toda ne! Kri, revolver, ne, to ni za nje, no nežno naravo. Ona je skoro padla v nezavest, če je videla klati kokoš. In

to bi bilo preveč teatralno, saj so še filmi s takim koncem postali dolgočasni. Ne, ne, smrt in kazen. Umreš in kaj te potem vse briga? Ne, ne, mora živeti in trpeti. Da, trpeti, to bo prava muka. Ali kaj naj stori.

Margot je otrla solze. Kaj naj stori? Hodila je nestrpno iz kota v kot v svojem budoaru z namršenim čelom in rdečimi očmi. Malega kitajskega psička, ki se ji ni dovolj hitro umaknil, je brenila, da je odletel v kot in milo zavilil. Margot je razmišljala, a ni našla pravega izhoda. Jezno je stopala po sobi, ko ji pade pogled nehote na njeno lastno podobo, ki se je odražala v velikem ogledalu psihe. Obstala je pred njim. Nekaj časa se je opazovala v ogledalu, kot da želi proučiti potankosti svoje pojave v ogledalu. Nato se na-

smehne, a objokane oči so ji zasijale. Saj je neumna! To telo, noge, roke, lasje kot svila, oči dva črna dijamanta in vse ostalo in vse to za njenega moža, tega metulja, ki se vlačí kdo ve kje z kdo ve kom! O, ne! Tega bo sedaj konec. Od sedaj ne bo več njen Mucek igral glavno vlogo v njenem življenju.

V duhu je prešela vse kavalirje, ki so ji zadnji čas dvorili, a niti eden ji ni ustrezal. Nekaj novega hoče, nekaj bizarnega. Njena dobra volja se je polagoma vračala. Navila je gramofon, vzela v naročje kitajskega psička Togija s svileno dlako in v taktu veselo skakala po sobi, kjer je pred nekaj časom še vzdihovala in točila solze.

Ko je prišel njen Mucek domov, se je nemalo začudil, ko je našel Margot tako razigrano in veselo. Vrgla se mu je v naročje in ga objemala, da mu je postalo kar tesno pri srcu, boječ se, da je to le predigra kake mučne scene. No, večerja je potekla mirno. Margot je prva vstala.

»Rekla sem ti, da grem danes v gledališče,« mu je govorila z dovršeno mirnim glasom in mu pogledala nedolžno v oči. »Moram hiteti!«

»Le hiti, da ne zamudiš, mala moja.«

»A ti? Še ne greš?«

Z važnim, poslovnim obrazom je odkimal.

»Pojdem kmalu, samo še moram še pripraviti.«

»Le pojdi, Mucek in potem se malo razvedri. Ako se vrneš pred menoj, ne čakaj me, ker kanim po predstavi še k Mary na čaj.«

Dražestno mu je pokimala v slovo in odprhnila v svojo sobo.

Zamišljen je obstal in gledal za njo. Zapekla ga je vest.

»Pa sem vendar velik lopov in, no, rec, da varam tako divno ženico, kot je Margot. Pravzaprav je ta Lili čisto neinteresantna, ki mi ubija živce s svojimi ekstravagantnimi muhami. Pokvarjena žena, brez okusa in pravih ženskih čarov. Mogoče bi bilo vendar boljše, da se odrečem sestanku in grem v gledališče. Toda ne! Danes še ne smem. Margot bi posumila in dobra volja bi bila uničena.«

Nejevoljno se je dvignil in prvič zadržano sklenil, da je to zadnjikrat, in da bo končal to razmerje, ki za njega nima pravih čarov.

Margot se je zabavala odlično. Njen kavalir je bil dovršen gentleman, mlad, visok, zagorel, torej ravno tak, kot si ga je Margot želela. Pustolovščina jo je naravnost zanesla in pri sebi se je škodoželjno rogala svojemu Mucku, ki ni niti sanjal, kako se njegova mala Margot odlično zabava. Margoti je bilo žal, da se ni že preje odločila za to enostavno rešitev. In končno to tudi ni tako strašna stvar, priti v lokal, sesti k mizi in čakati, dokler ne pride k njej kavalir, da pleše z njo nekaj tangov, popije čašo, dve bordojska ali posrka skodelico mocca-kave. Saj tudi ona debela dama tam pri sosednji mizi, ki neprenehoma kadi in gleda sem, saj tudi ona sedi sama in vendar to nikomur ne pade v oči. Čemu bi se žalostila radi moža, tega Casanove, ki nima smisla za njeno duševno življenje in jo vara z kdo ve kakšnimi kreaturami? Tukaj je vse tako lepo in prijetno! Ta zastrta svetloba, palme, glasba in dovršeno fin kavalir. Samo ona debela dama je ne-

Hidroplan se je zrušil



v Brestu na Francoskem.

prijetna, ki se skozi dim svojih neštetihi cigaret neprestano ozira k njima. Toda to je ne moti. Morda je tudi ona vrgla oko na njenega kavalirja, ki je tudi vreden njenega občudovanja.

Kmalu je Margot opazila, da postaja njen kavalir nestrpen. Čudno ji je postalo pri srcu, ko je pomislila na ono, kar ima sedaj priti. Toda ko se je spomnila na moževo nezvestobo, je zavrgla kes in vstala.

Šla sta v garderobo, da se oblečeta. V tem se ponovno odpro vrata, kjer se pojavi ona debela dama, ki ju je opazovala, a sedaj ne več sama ampak v spremstvu stražnika. Odločno je stopila k Margotinemu kavalirju, mu položila roko na ramo in dejala:

»Pietro Carducci, v imenu zakona, vi ste aretirani.«

Gentleman je divje zaklel in se obrnil, da bi se vrgel na damo, ki mu je napovedala aretacijo, toda stražnik ga je prehitel. Vjel je njegovi roki ter jih hitro vklenil.

Debela dama se je obrnila k Margoti, ki je, trda od strahu in presenečenja, ostala v kotu, ne spregovorivši besede.

»Vi neumna, mlada žena! Zakaj se spuščate v take stvari. To ni za vas! Da nisem bila slučajno tu in opazila vse, vi bi padli v roke največjemu pusto-

lovcu in izsiljevalcu, ki jih poznamo. Ta Pietro Carducci, ki ga išče londonski Scotland Yard, berlinski »Polizeiamt,« rimska »Qestura« in sploh policija treh svetov, ima v svoji garsonjeri spretno skrit aparat, ki beleži in vjame vsako gesto osebe, ki se nahaja v sobi. S temi dovršeno izdelanimi slikami izsiljuje nesrečnim ženam visoke vsote, katere mu one rade plačajo, boječ se škandala. Tudi vi bi skoro postali ena njegovih žrtev.«

Margot je poslušala brez besede, je dva sopeč.

»A vi? Kdo ste vi?«

Debela dama je okrenila svilen ovrtnik svoje elegantne toalete in Margot je zagledala detektivski znak. Margot je odhitela ven. Domov, domov, samo domov. Zdelo se ji je, da avto lazi kot polž. Pred hišo je skočila še iz vozečega avta. V njegovi sobi je opazila svetla okna. Torej jo je čakal! Kako je to lepo od njega. Pohitela je po stopnicah in vstopila v njegovo sobo.

»Mucek moj!« Skoro padla je v usnjen fotelj.

»Margot, moja mala, kaj je tebi?«

»Meni? Nič! Kaj bi mi naj bilo? Sem blede? Nič, nič! To je vled tragičnega konca v gledališču. In ko sem opazila, da je pri tebi svetlo, sem mislila, da se je tebi kaj zgodilo.« Bil je

dirnjen. Vstal je in nežno objel svojo malo Margot, rekoč: »Ah, ti moja mala.«

Margoti so se ovlažile oči in pomislila: »Nikdar več!«

In on je poljubil svojo malo Margot misleč pri tem: »Kako je vendar krajna in dobra!« In zaklel se je prvič in zadnjič odločno: »Nikdar več!«

Teden dni sporta

(Nedelja 8. aprila.)

V Ljubljani smo gledali ligaško tekmo Primorje : Bask (Beograd). Bask je veljal za favorita, vsaj na papirju. Toda kakor nas je Primorje iznenadilo v prejšnjih tednih s svojo slabo igro, tako smo bili v nedeljo presenečeni nad njegovo dobro in koristno igro. Primorje je zmagalo 3 : 1 in s tem dokazalo, da lahko zaigra, ako hoče. Ta uspeh naših fantov je tembolj razveseljav, ako vemo, da je Bask ravno nedeljo prej porazil »mojstra z morja« splitskega Hajduka. Glavno je sedaj, da Primorje tudi v nadaljnjih tednih zastopa slovenski nogomet tako, kakor to pot. Mnogo sreče!

OSTALE TEKME V LIGI:

Hašk : BSK 1 : 0!
Concordia : Slavija (S) 2 : 1
Jugoslavija : Gradjanski 1 : 0
Hajduk : Slavija (O) 9 : 0!

PODSAVEZNA LIGA:

SK Svoboda : SK Celje 2 : 2

II. RAZRED:

SK Olimp : SK Atletiki 5 : 2

PRIJATELJSKE TEKME:

Primorje (jun.) : SK Zalog 8 : 1
Grafika : Primorje (rez.) 1 : 1

OSTALI SPORT:

V Celju se je vršilo državno crosscountry prvenstvo. Državni prvak je postala zopet SK Ilirija. Med poedinci pa je zmagal Bručan (Ilirija).

V Mariboru se je vršilo tekmovanje za prvenstvo Dravske banovine v rokoborbi. Prvak je postal mariborski Maraton.

Ostani moč, tudi če ti vsled tega preti nevarnost!

*Za svoje grehe odgovarjaj vedno le sam!
Delaj dobro, a negovori o tem!*

* * *

Pot do slave vodi preko nevarnih prepadov!

Križanka



Vodoravno: 1. veznik, 3. anonimni naslov, 4. del voza, 6. oče, 7. število, 8. italj. spolnik, 9. krtica važne ustanove, 11. ov, 12. stari vladarji, 13. pogojnik, 14. dajalnik, 15. kaz. zaimek, 16. del žival. telesa, 17. benečanski vladar, 18. veznik, 19. kaz. zaimek, 21. okrajšava za naslov, 22. dom. žival, 23. igralna karta, 24. predlog, 25. krtica za športno društvo.

Navpično: 1. gorovje v Italiji, 2. ime filmske dive, 4. moško ime, 5. nasprotnik, 9. nasprotno noči, 10. orožje, 19. prometno sredstvo, 20. iza.

Magični liki

I	II	III
1 2 3	1 2 3	1 2 3
1	1	1
2	2	2
3	3	3
1. šahovski izraz 2. žensko ime 3. kaz. zaimek	1. dom. žival 2. moško ime 3. šport	1. glasbeni izraz 2. žuželka 3. industrijska bilka

Mlekarska zadruga Naklo

podružnica LJUBLJANA
Majstrova ulica 10

priporoča svoje prvovrstne izdelke; pasterizirano mleko, sladko smetano za tolčenje, prvovrstno čajno maslo. Razne vrste sira kakor: Ementalski, Edamski, Trapistovski sir, Romadour, Imperial Liptauer.

Poslovalnice v Ljubljani, Kranju, Jesenicah in Trzinu

?

Aroma „Parden“
J a f f a

in drugo sadje vseh vrst, kakor tudi lepa velikonočna darila dobite v veliki izbiri pri trvdki

Grabrijan Ferdo, Ljubljana
Miklošičeva ul. 15

Za praznike dobite fino kuhano in čajno maslo ter vse druge mlečne izdelke vedno sveže v

mlekarni „Naklo“, Moste, Tovarniška ul. 11.

Istočasno želimo vsem svojim cenjenim odjemalcem prav vesele velikonočne praznike!